

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9CoCsp/12/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119208393
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Huszár
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:6119208393.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Huszára a členiek senátu JUDr. Magdalény Florekovej a JUDr. Zuzany Posluchovej v právnej veci žalobcu : EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený Advokátska kancelária Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO : 53 255 739 proti žalovanej: P. D., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom E. XXX/XX, C., o zaplatenie 719,36 € s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II č. k. 8Csp/13/2019 - 163, zo dňa 13.januára 2022, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti zmeňuje tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 3 % ročne zo sumy 719,36 € odo dňa 28.11.2017 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
Žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom (v poradí druhým) súd prvej inštancie rozhodol tak, že : I.
Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 719,36 € s 5 %-ným ročným úrokom od 28.11.2017 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. II. Vo zvyšku súd žalobu zamietla. III. Žalobca má voči žalovanej nárok na plnú náhradu trov konania, o výške ktorých súd rozhodne samostatným uznesením.

1.1. Vo svojom rozhodnutí uviedol, že dokazovaním, ktoré vo veci vykonal zistil, že formulárovou žiadosťou o vydanie platobnej karty k účtu ČSOB kreditnej karty pre fyzickú osobu zo dňa 30.06.2006 žalovaná požiadala o vydanie platobnej karty s výškou úverového limitu 663,88 € (20.000 Sk). Žalovaná uzatvorila dňa 30.06.2006 so spoločnosťou Československá obchodní banka, a.s., IČO: 00001350 Zmluvu o vydaní a používaní ČSOB Kreditnej karty č. XXXXXXXXXR, na základe ktorej bola žalovanej poskytnutá kreditná karta, ktorá je špecifikovaná v Doklade o prevzatí kreditnej karty. Výzvou zo dňa 07.01.2016 právny predchodca žalobcu Československá obchodná banka, a.s. vyzval žalovanú na zaplatenie záväzku vyplývajúceho zo zmluvy č. XXXXXXXXXR vo výške 102,17 € (vrátane príslušenstva a poplatkov v zmysle sadzobníka ČSOB). Žalovaná bola zároveň upozornená o dočasnom zablokovaní kreditnej karty až do uhradenia dlhu. Opakovanou výzvou zo dňa 22.01.2016 právny predchodca žalobcu Československá obchodná banka, a.s. vyzval žalovanú na zaplatenie záväzku vyplývajúceho zo zmluvy č. XXXXXXXXXR vo výške 137,58 € (vrátane príslušenstva a poplatkov v zmysle sadzobníka ČSOB). Žalovaná bola zároveň upozornená o dočasnom zablokovaní kreditnej karty až do uhradenia dlhu. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 27.11.2017 postúpil postupca, spoločnosť Československá obchodní banka, a.s., IČO: 00001350, na žalobcu ako postupníka, pohľadávku z neuhradených faktúr voči žalovanej. V prílohe č. 1 k zmluve, ktorá špecifikuje výšku postupovanej pohľadávky voči žalovanej bolo uvedené: istina 719,36 €, úroky z úveru 236,14 € a úroky z omeškania 107,67 €. Na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie rozhodol rozsudkom č. k. 8Csp/13/2019-

82 zo dňa 05.03.2020 (v poradí prvým) , ktorým žalobu zamietol a žalovanej nepriznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania. Voči predmetnému rozhodnutiu podal žalobca odvolanie. Krajský súd v Bratislave, ako odvolací súd uznesením č. k. 9CoCsp/19/2020 - 129 zo dňa 26.07.2021 napadnutý rozsudok súd prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Po rozhodnutí odvolacieho súdu o zrušení rozsudku súdu v prvej inštancie žalobca podaním doručeným súdu dňa 05.01.2022 špecifikoval uplatnený nárok. Uviedol, že debetné operácie žalovanej boli vo výške 9.241,18 € a kreditné operácie (úhrady) vo výške 8.761,01 €. Žalobca zároveň uviedol, že z úhrad žalovanej bola na istinu započítaná suma vo výške 8.521,82 € a tak na istine zostala neuhradená suma vo výške 719,36 €, ktorú si žalobca v tomto konaní uplatňuje.

1.2. Po právnej stránke svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil ustanoveniami § 497 Obchodného zákonníka, ustanoveniami § 1 ods. 1, § 2 ods. 1 písm. d), f), § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase, ustanoveniami § 52 ods. 1,2,3, 4, § 53 ods. 1, § 121 ods. 3, § 517 ods. 1,2 , § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len "nariadenie"), keď mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že medzi stranami sporu bola dňa 30.06.2006 platne uzavretá Zmluva o vydaní a používaní ČSOB Kreditnej karty č. XXXXXXXXXXR, na základe ktorej bola žalovanej poskytnutá kreditná karta s výškou úverového limitu 663,88 € (20.000 Sk). Zmluvné strany sa dohodli na tom, že právny predchodca žalobcu Československá obchodní banka, a.s. vydáva žalovanej kreditnú kartu špecifikovanú v doklade o prevzatí platobnej karty. Žalobca si riadne plnil svoju zmluvnú povinnosť a poskytoval žalovanej dohodnuté bankové produkty a služby, avšak žalovaná nespĺnila riadne a včas svoje zmluvné povinnosti. Na účte žalovanej vznikol z nepovoleného prečerpania peňažných prostriedkov debetný zostatok vo výške 719,39 € ktorý žalovaná neuhradila. Dĺžný zostatok vo výške 719,36 € predstavuje rozdiel medzi všetkými debetnými obratmi (9.241,18 €) a všetkými kreditnými obratmi započítanými na istinu (8.521,82 €). Na základe uvedeného má žalobca voči žalovanej právo na zaplatenie sumy vo výške 719,36 €.

1.3. V časti úrokov z omeškania svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že nakoľko žalovaná do dnešného dňa dlžnú sumu neuhradila, dostala sa s plnením peňažného dluhu do omeškania a teda je žalobcovi povinná uhradiť okrem istiny aj zákonný úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 719,36 € odo dňa 28.11.2017 do zaplatenia, s poukazom na ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., pričom základná úroková sadzba bola v rozhodnom období stanovená na 0,00 % p.a. Súd prvej inštancie v prevyšujúcej časti výšky úrokov z omeškania uplatnených žalobcom, v tejto časti z uvedeného dôvodu žalobu zamietol.

1.4. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 C.s.p.. Žalobca mal vo veci plný úspech, preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku osobou súdneho úradníka samostatným uznesením.

2. Proti tomuto rozsudku v časti, v ktorej súd žalobu žalobcu zamietol (výrok č. II) podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Pokiaľ súd zamietol žalobu žalobcu v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 3 % ročne zo sumy 719,36 € od 28.11.2017 do zaplatenia s odôvodnením, že s účinnosťou od 01.02.2013 bola zákonná sadzba úroku z omeškania upravená tak, že je o 5 percentuálnych bodov vyššia, ako je základná sadzba Európskej centrálnej banky, potom poukázal na to, že súd podľa jeho názoru vec nesprávne právne posúdil, nakoľko opomenul v tejto súvislosti aplikovať na vec aj prechodné ustanovenia nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. - a síce § 10c uvedeného nariadenia vlády. Žalobca citoval ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3, § 10a, § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom od 01.01.2009 a v znení účinnom od 01.02.2013, keď prihliadnuc k vyššie citovaným zákonným ustanoveniam a skutočnosti, že záväzkový vzťah medzi žalovaným a právnym predchodcom žalobcu vznikol dňa 30.06.2006 (t. j. pred 01.02.2013), nesúhlasil so zamietnutím žaloby v časti uplatneného úroku z omeškania, nakoľko v zmysle ust. § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka sa majú úroky z omeškania riadiť v prejednávanej príhode podľa predpisov účinných k 31.01.2013, v dôsledku čoho bol žalobcom uplatnený nárok na úrok z omeškania vo výške 8 % ročne uplatnený v zákonnej výške.

2.1. Na podporu svojich tvrdení žalobca poukázal na rozsudok Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 9Co/307/2019 z 27.05.2020, rozsudok Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 2CoCsp/82/2021 z 16.12.2021 a navrhol aby odvolací súd rozsudok napadnutej časti zmenil tak, že zaviazá žalovaného aj k zaplateniu úroku z omeškania vo výške 3% ročne zo sumy 719,36 € od 28.11.2017 do zaplatenia a

zároveň prizná žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného ako aj odvolacieho konania v plnom rozsahu.

3. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadrila.

4. Odvolací súd preskúmal a prejednal vec v rozsahu podaného odvolania v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 C.s.p. (v zamietajúcej časti t.j. výrok II.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (rozsudok bol odvolacím súdom verejne vyhlásený podľa § 378 ods. 1 a § 219 ods. 3 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

5. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 08.01.2019 domáhal proti žalovanej zaplata sumy 719,36 € s 8 %-ným ročným úrokom od 28.11.2017 do zaplata titulom porušenia zmluvných povinností vyplývajúcich zo zmluvy o vydaní a používaní kreditnej karty.

6. Vykonaným dokazovaním súdom prvej inštancie bolo správne zistené a preukázané, že žalovaná uzatvorila dňa 30.06.2006 so spoločnosťou Československá obchodní banka, a.s., IČO: 00001350 Zmluvu o vydaní a používaní ČSOB Kreditnej karty č. XXXXXXXXXXR, na základe ktorej bola žalovanej poskytnutá kreditná karta, ktorá je špecifikovaná v Doklade o prevzatí kreditnej karty. Výzvou zo dňa 07.01.2016 právny predchodca žalobcu Československá obchodná banka, a.s. vyzval žalovanú na zaplata záväzku vyplývajúceho zo zmluvy č. XXXXXXXXXXR vo výške 102,17 € (vrátane príslušenstva a poplatkov v zmysle sadzobníka ČSOB). Žalovaná bola zároveň upozornená o dočasnom zablokovaní kreditnej karty až do uhradenia dlhu. Opakovanou výzvou zo dňa 22.01.2016 právny predchodca žalobcu Československá obchodná banka, a.s. vyzval žalovanú na zaplata záväzku vyplývajúceho zo zmluvy č. XXXXXXXXXXR vo výške 137,58 € (vrátane príslušenstva a poplatkov v zmysle sadzobníka ČSOB). Žalovaná bola zároveň upozornená o dočasnom zablokovaní kreditnej karty až do uhradenia dlhu. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 27.11.2017 postúpil postupca, spoločnosť Československá obchodní banka, a.s., IČO: 00001350, na žalobcu ako postupníka, pohľadávku z neuhradených faktúr voči žalovanej. V prílohe č. 1 k zmluve, ktorá špecifikuje výšku postupovanej pohľadávky voči žalovanej bolo uvedené: istina 719,36 €, úroky z úveru 236,14 € a úroky z omeškania 107,67 €.

7. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., v znení účinnom od 01.02.2013, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 1. dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Podľa § 10c prechodné ustanovenie k úprave účinnej od 01. februára 2013 citovaného zákona, ak záväzkový vzťah vznikol pred 01. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

7.1. Podľa § 3 citovaného právneho predpisu v znení účinnom do 01.02.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 1. dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

8. Vzhľadom na to, že záväzkový vzťah medzi stranami v danom prípade vznikol uzatvorením Zmluvy o vydaní a používaní ČSOB Kreditnej karty č. XXXXXXXXXXR dňa 30.6.2006, t. j. pred 01. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa v zmysle §10c citovaného právneho predpisu riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013, v zmysle ktorých bola určená o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, ktorá bola určená vo výške 0,00 %. Takto určená výška úrokov z omeškania predstavuje 8 %, a preto žalobca si úroky z omeškania vo výške 8 % uplatnil dôvodne.

9. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti podľa § 388 C.s.p. zmenil tak, že žalobcovi priznal úroky z omeškania vo výške 3 % ročne zo sumy 719,36 € odo dňa 28.11.2017 do zaplata.

10. O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol v zmysle § 396 ods. 2 C.s.p. podľa ktorého ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie a v súlade s § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p.. Žalobcovi ktorý mal v konaní plný úspech, priznal odvolací súd voči žalovanej nárok na náhradu trov konania na súde prvej inštancie i odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

11. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolaťelom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého prvej inštancie,

b/ dovolaťelom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého prvej inštancie,

c/ dovolaťel v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého prvej inštancie (§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaťel uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaťel uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).